

(3) Adgangen til beskæftigelse, i særdeleshed inden for håndværksfagene, bør være tilstrækkelig til at imødekomme behovene inden for samtlige grene af erhvervslivet samt de enkelte deltageres forskellige evner, interesser og forhold.

(4) Hvor de nationale forhold ikke gør det muligt at dække hele landet, bør det pågældende land overveje et samarbejde med nabolande med hensyn til tilvejebringelse af et net af fælles uddannelsesforanstaltninger eller oprettelse af en eller flere uddannelsesinstitutioner.

4. (1) Der bør udarbejdes en klar definition af vedkommende offentlige myndigheders respektive ansvar for uddannelsesspørgsmål.

(2) De offentlige myndigheder og de forskellige offentlige og private organer i hvert enkelt land, der beskæftiger sig med uddannelse, bør — samtidig med at de giver frit spillerum for initiativ og sikrer en tilpasning til de forskellige erhvervsgrænes, landsdeles og egne behov — samarbejde ved tilvejebringelsen af fuldt koordinerede uddannelsesforanstaltninger

- a) på grundlag af et almindeligt program udarbejdet på det centrale plan;
- b) på frivillig basis med bistand af dertil egnede organer; eller
- c) ved en kombination af disse metoder.

(3) Uanset hvilken metode der anvendes, bør de foranstaltninger, der træffes for at tilvejebringe de i stk. (2) nævnte uddannelsesinstitutioner, samtidig med at der tages hensyn til de pågældende personers frie erhvervsvalg, omfatte følgende forhold:

- a) fastsættelse af området for og arten af uddannelsesbehovene og af de forhåndenværende muligheder;
- b) fastsættelse af de fag, der bør gives fortrinstillig med hensyn til uddannelse uden at man derved tilsidesætter andre fag og uddannelsen af den for disse fag nødvendige arbejdskraft;
- c) fastsættelse af de fag, med hensyn til hvilke kvalifikationskrav anses for nødvendige eller ønskelige, fastsættelse og gennemførelse af disse krav, udarbejdelse af egnede undervisningsplaner samt fastsættelse og gennemførelse af eksamenskrav ved afslutningen af uddannelsen i disse fag;
- d) fastsættelse og gennemførelse af normer med hensyn til vilkårene for uddannelsen og uddannelsesmetoderne;
- e) fastsættelse og gennemførelse af normer for uddannelsesinstitutioner, i særdeleshed sådanne,

der giver uddannelse i fag, for hvilke der er fastsat kvalifikationskrav;

- f) fastsættelse og gennemførelse af kvalifikationskrav for lærerpersonalet ved uddannelsesinstitutioner;
- g) ydelse, efter omstændighederne, af teknisk bistand og økonomisk tilskud til de institutioner og virksomheder, der giver uddannelse.

(4) I tilfælde, hvor der er vedtaget et almindeligt program, bør vedkommende myndigheder sikre sig, at de foranstaltninger, der er truffet med henblik på dets gennemførelse, omfatter de i stk. (3) nævnte foranstaltninger.

(5) Hvor en koordinering er tilvejebragt på frivillig basis, bør de i stk. (3) omhandlede foranstaltninger henhøre under de i stk. (2) nævnte myndigheder og organer inden for deres sagsområde.

(6) De i stk. (3) nævnte krav og normer bør, om muligt, finde anvendelse inden for hele den pågældende medlemsstats territorium.

(7) Hvor dette ikke er muligt, bør der udarbejdes normer i form af henstillinger, der skal tjene som vejledning ved fastsættelse af normer, der er så ensartede som muligt for hele landet.

(8) Ved oprettelsen af de i stk. (2) omhandlede fuldt koordinerede uddannelsesforanstaltninger bør der tages behørigt hensyn til følgende forhold:

- a) den enkeltes faglige interesser samt kulturelle og moralske behov, behovene for arbejdskraft og samfundets økonomiske og sociale interesser;
- b) det enkelte lands uddannelses- og oplæringsprogrammer;
- c) bestående og påtænkte foranstaltninger for almindelig uddannelse, erhvervsvejledning og udvælgelse;
- d) bestående og påtænkte uddannelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger for faglig og teknisk uddannelse;
- e) arbejdsmarkedets struktur og udviklingstendenser;
- f) den nationaløkonomiske politik og udvikling;
- g) den demografiske situation og forventede ændringer;
- h) forventede ændringer i tekniske metoder og metoder for arbejdsorganisation;
- i) eventuelle befolkningsgrupper, som på grund af stedlig isolation, etnologiske afvigelse eller af andre grunde kræver særlige hensyn.

(9) De fuldt koordinerede uddannelsesforanstaltninger bør til stadighed følges, og der bør i fornødent omfang drages omsorg for, at de til enhver tid imødekommer de skiftende krav.